

BAYER ZSOLT

Nincs, biztosan nincs a pofátlanságnak határa. Mert rendben van (nincs rendben!): kirúgnak mindenkit. Elhítetik, hogy az osztogatásravalót ötven nap alatt teremtettk elő, hiszen az Orbán-kormány üres kasszákat hagyott hátra. *Horn Gyula* még mindig retteg a 23 millió román munkavállalótól. Egy tanítónő fizetése 1998-ban nettó negyvenezer forint volt, 2002-ben, az új rendszerváltás, az új szocializmus építése előtt nettó hatvanötezer – most, október 2-án tanárnőnk hetvenhétezer forintot fog találni a borítékban, és ezt hívják ötvenszázalékos béremelésnek. Rendben van (nincs rendben!): az „üvegseb” program első fejezeteként SZDSZ-es PR-cég kap húzós állami megrendelést, negyvenmillióért népszerűsítik száznapos programjukat – négy évig mást sem hallottunk, mint hogy nincs szükség kormánypropagandára. Ugyanannyiért csinálnak tűzijátékot, mint tavaly az Orbán-kormány, előbb elhalasztják, utóbb megtartják, fő attrakcióként lézerefényű ráják, puputevék, halacsokak vonulnak el a várdombon, majd kiírják lézerrel az éjszakába, hogy: KÖSZÖNJÜK MAGYARORSZÁG. Ez utóbbi mondat az MSZP lózungja volt a választások után, ilyen plakát előtt állt a vezérkar, a jó beszédű ügynök, a szundi törpe meg a *Lendvai*. Rendben van (nincs rendben!): A8-asokra cserélik sietve az autóparkjukat – ha *Orbánék* vettek egy biciklit vagy egy használt velorexet, akkor nyilvános idegrohamot kaptak, megfelelő sajtóórjengéssel megtámogatva. (Lásd még: mennyiért repült Orbán Amerikába? című társasjátékot. A helyes megfejtés: annyiért, amennyiből egy A8-ast sem lehet megvenni. A szerencsés nyertesek között kisorsoljuk *Lendvai Ildikó* csecsemőkorú fényképét, valamint *Medgyessy Péter* Hogyan győztem le a KGB-t című memoárkötetét...)

Rendben van (hű, ez nagyon nincs rendben!): hétmilliárdért írunk ki tendert mobiltelefon-beszerzésre. Igen, hétmilliárdért. Ma a piacon kapható legdrágább készülék háromszázezer forint körül mozog, az már lemegy magától vásárolni, és vibráló üzemmódban teljesíti a házastársi kötelességet is. Nos, hétmilliárdért 23 333 darab ilyen készülék vásárolható. Ennek örülünk. Vadonatúj mobilja lesz a vadonatúj magyar kormánynak, minden családtagnak (negyedik unokatestvérig), a kertésznek, a taki néninek, és az intelligensebb háziállatok is kapnak egyet hőr-csögtől fölfelé...

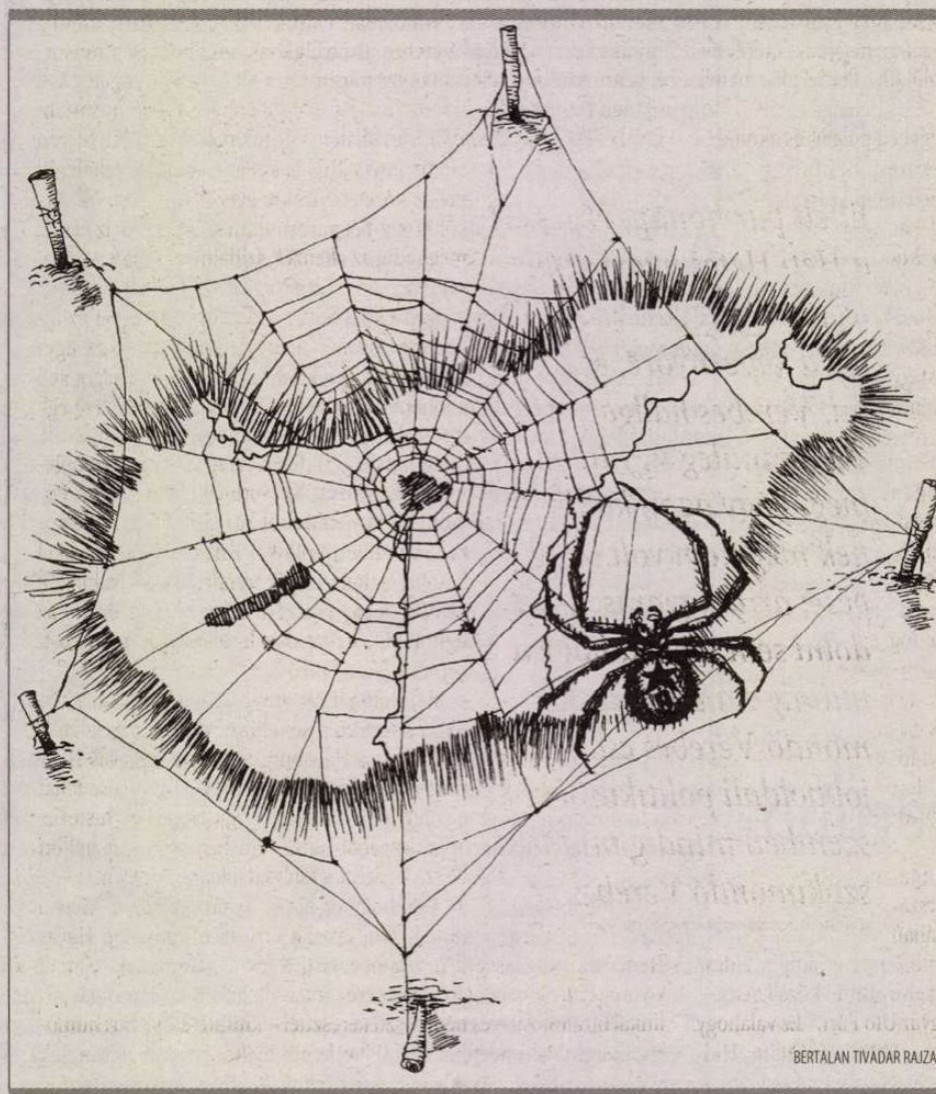
Ez mind rendben van.

De most elővették a déli harangszót.

És akkor most ideje azt mondanunk, hogy megállj! Elég volt.

Persze elővették már régen. *Eörsi István* – van-e, ki e nevet nem ismeri? – fejtette ki talán először, hogy a déli harangszó katolikus propaganda, és nem része a magyar kultúrának. (Sajnos *Eörsi* igen... Állítólag...) Utóbb *Eörsi Máttyás* mentegeti „szeretett nagybácsikáját” a saját

„Úgy magyar, hogy mindenkinek jólesik szeretni”

honlapján, imígyen: „*Eörsi István* csak egy megjegyzést tett, nem a déli harangszóval, hanem a közszolgálati rádióval kapcsolatban, hogy a déli harangszó hetenként változó helyszínekről való élő közvetítésével és a hozzá tartozó magyarázat stílusával a Fidesz világgépét népszerűsíti egy hírműsor elején.”

Hogy a déli harangszó, illetve az adott temp-

lom és település rövid történeti összefoglalója mennyiben a „Fidesz világgépe”, az egész egyszerűen felfoghatatlan. Illetve pontosan felfogható, csak nem „pc”, beszélni róla kéne, de nem lehet, működik az öncenzúra... Szóval a harangszó-gyűlölésben már benne járunk kötésig, már kifejtik a kifejtők, hogy a harangszó „robosztus horthysta érzület”, aztán jön *Bajomi-Lázár Péter*

médiakutató, és jól megmondja a Népszabadságban: „Az ország leghallgatottabb hírműsorát a bemondó azzal kezdi, hogy a nemzeti és keresztény hagyományokra apellálva ismerteti az adott héten a déli harangszót nyújtó templom történetét, sajátos értelmezési keretbe helyezve a közvetlenül ezután következő politikai híreket.” Orvost!

E sorok írója a „nemzeti és keresztény hagyományra apellálva” esténként magyar népmeséket olvas fiainak, állva hallgatja a Himnusz – ezt a mostanit, az „avított”, nem a *Török András-féle* és nem is az *A. Gergely András-féle*... –, e sorok írója egyáltalán nem gondolja, hogy mostantól a zulu, eszkimó, amerikai, pápuai és újlipótvárosi hagyományokra kellene apellálnia...

Mindegy persze, a lényeg, hogy miután a „szellemi holdudvar” megágyazott a kérdésnek, *Agárdi Péter* szocialista rádiókutatór elérkezettnek látta az időt, hogy frontális támadást indítson a déli harangszó, valamint a templom- és településtörténeti fél percek ellen.

Agárdi utóbb megkísérelt hazugságba menekülni, mondván, ő csak kérdezett. *Agárdi* nem számolt azzal, hogy valaki, mialatt én a „nemzeti és keresztény hagyományokra apellálva” a *Bolond Mihók* című mesét olvastam *Agostonnak* és *Mártonnak*, a kérdéses kuratóriumi ülésről készült jegyzeteit erőszakkal betömte a bejárat ajtó alatti résen...

Hazudsz, *Agárdi*. De ez is mindegy. Ebből a kis gusztustalan és pitiáner történetből annyi a lényeg, hogy nem hagyjuk megszüntetni a déli harangszót, és a történeti ismertetőt. Mert az ilyen apróságokból áll össze a lelkünk is, meg az önbecsülésünk is. Meg persze olyasmikból, hogy például bizonyos reklámok felháborítanak bennünket. Mint a legújabb *Plussz* pezsgőtablettareklám, amelyben *Geszti Péter* – na, ő még egy klassz srác! – a következő mondatot bírja mondani: (a *Plussz*) „...úgy magyar, hogy mindenkinek jól esik szeretni”. Jó mondat. Emblematisz mondat. Ez az elviselhetetlen mondat. Az ilyen mondatokról szól a vita nyolcvan esztendeje.